

אלו הן הגולין
יא:

אפיקו על תנאי צריך הפרה מנגנון מיהודה. יש מתקין מכון דণידיים צלנו חפי' הוותס צץ להם ומן אין ננדות עגנון מוקפק (ג) סהלי הכל התנה נדכט צלה כי ציו לקיש דצמיה כי מעכטו יוכך הוא יקלתו נדרכ ולבן חל מעיקלו גס הנידי עד

אמר רב יהודה אמר רב א' נידי על תנאי צריך
הפרה מгалן מיהודה דכתיב ^א אם לא הביאותיו
אליך וגוי ^ב וא"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן
מאי דכתיב ^ג יחי ראובן ואל ימות וגוי וזהת
יהודה כל אותן מ' שנה שהי ישראלי במדבר
עצמותיו של יהודה היו מגולגולין בארון עד
שעמד משה ובקש עליו רחמים אמר לפניו
יבנו של עולם מי גרים לראובן שיזודה יהודה
וזאת ליהודה שמע ה' קול יהודה יעל
אייריה לשפא לא הוה קא מעיליה ליה
למה תיבתא דركיע ^ד ואל עמו תביאנו לא הוה
קא ידע למשקל ומיטרח ^ה בשמעתא בהדי
יבנן ^ו ידיו רב לו לא הוה ידע לפרקוי קושיא
ועזר מצרי תהיה איבעית להו במיתה כוון
הוא חוזר או דלמא ^ז במיתה אחד מהן תיש
גמר דין ולא כ"ג אינו יוצא שם לעולם
אם איתא ליהדר (ביה^ט) בדוחך בדליך:
אתני ^ט משנגמר דין מות כ"ג ה"ז אינו גולה
אם עד שלא נגמר דין מות כ"ג ומנו אחר
תחתיו ולאחר מכן נגמר דין חוזר במיתה של
שני ^י נגמר דין ולא כ"ג ^ז וההורג כ"ג ובכ"ג
שהרג אינו יוצא שם לעולם והואינו יוצא לא
עדות מצוה ולא עדות ממון ולא עדות
פשות ואפי' ישראל צריכים לו ואפי' שר צבא
ישראל כיואב בן צרויה אינו יוצא שם
לעולם שנאמר ^ז אשר נם שמה ^ו שם תהא
יריתו שם תהא מיתהו שם תהא קבורתו ^ז

זוחטאתה ל-ך. נצון נידי כוונת סיניה מנודה להציגו: מי דכתיב יחי ראנן זוגו' זו זאת ליהודה. מה להה נסמן יהודת לרוחן וממה להה נהתמיל בדרכות יהודת כלצון וזהת ליהודה הלא לפיה טפי עקרונות כל הצעדים אולדן קיס וכל יהודת מגולגלה הambil נצון זה יחי לרוחן כלומר לרוחן

לִיאוֹלָה סָסֶם מְגֻלְגַּלִּין. עֲמֹות כָּל
זְכָנָרִים יְהוּ מִמְּלִיכָּס וּנְצָהָס צְנִיכָּס
בְּמַדְכָּר וּזְסָוָה שְׁמָרָה יוֹקָף לְהַמִּיו (עֲמֹת
ג) וְשָׁלִיתָס (ה) עֲמֹותִי מְזָה
הַתְּכָס עַס עֲמֹתִיכָּס: עַל אִיבְּרִיה
חַיְצָפָא. נְכָנוּ עֲמֹתֵינוּ לְמַקּוֹס
חַיְצָוָס זְסָפוּ מְסָס כָּמוּ דְּצָף
מְדוֹכָתָה (חוּלֵין דָנָן מְגָ: נְד.:) לְסָפָה
אַיְצָלוּוּיִיִּים דּוֹרָה: לְמַשְׁקָל וּלְמַטְרָחָה.
לְיִשְׂתָּחָ וְלִתְנָ: יְדֵיו רַב לֹא. יְסִי צָו
בְּתָה לְרִיעָה לְעַמְּנוּ נְגָד חַצְיָרוּ:
לְיִהְדָּר בְּהַנְּך. צְמִיתָה מְרוֹצָה צְנִידָיס
הַזָּעֵל מִמְּצִיחָתוֹ הַלָּה לְהוּ סָמָן
כּוֹלָהוּ: מַתְנִי' הַז אִינּוּ גּוֹלָה.
מְפָלָס טְעַמָּה צְגָמָי' מִקְיָז: חַזְזָר
בְּמִיתָתוֹ שְׁלַשְׁנִי. יְלִיפָּה טְעַמָּה צְגָמָי':
זְנוּמָר דִּינָן בְּלָאָפָּה בְּנָה. סְלָה מַיְעָן חַקָּל

גלוין השם נגמר דיןנו עיין נלה דף עג ע"ה מום' הש וכוכן: תוכן ד"ה עפ"י וכוכן לא חל יידזוי כלל מעיקרו. אין כמות דף קט ע"ה מום' ד"כ ובצממתה:

הגהות הנר"א
משנה וכל הלס
וז חיין כל"ל
נ"ה זלפו"י וצמחיות
רוזלמי וכל הרלהזוניס
רמן שלפנינו סוגה
הרץ"ל ועי"
מי"ט):

ליקוטי ריש"י

טאטתיו לְקָדְמֵים. לְעוֹלָס הַכָּלָא אֲשֶׁר מִגְּתָן. יְחִי אֶזְבֶּן וְגֹי' וּזְאת דָּדוֹדָה. וְעוֹד פִּירָצָו וּמִנּוּ סָכַל הַלְּצָעִים שָׁנָה יְיוּ יְשָׁרָהּ נְמָדָךְ, שִׁיו מִמּוּת יְקָדָה מַחְגַּלְגָּלִין לְרוֹן, מִפְנֵי נִידָּיו סָקָנָל יְיָם הַמִּזְרָחִי שָׁנָה מְמֻלָּא וְחַנְנָה לְהַצִּיּוֹרָס לְרָמוֹן צִוְּדָה יְקָוָה אֶזְבֶּן וּזְאת לְיִהְוֹדָה. [ג]. יְחִי [דָּבָרִים לְגֹ. ז]. יְחִי אֶזְבֶּן וּזְאת לְיִהְוֹדָה. לְקָדְמָת כָּל הַצְּטָעִים נְחַלָּת וּוְהָתָמָת מָוֵץ מוֹעֵד תָּהָזָה. עַצְמָותָיו שְׁלֵזֶודָה. כָּל הַצְּטָעִים יְהָנוּ מְמוּנִים קָדְמוֹנָיו צָהָרָן יְשָׁרָהּ הַמְּמֻלָּא וְגַעֲלִים הַתְּמוּנִי מָוֵץ הַמְּכָס מִמּוּת יְגָ) מִצְמָעָה טְהָרָתָם הַעֲלָוָה וְלֹא נִכְתָּב גַּף הַלְּהָדִיעָה שְׁצָמָה מִתְּהָאָה סָכַל יְשָׁרָהּ עַמְּקוֹן נְצִיזָה וּוְהָעֵמָק לְוָה [בְּיַקְרָב]. גַּבְּרִילְגָּלִין בְּאַרְזָן. וְסִיוּמָות כָּל הַצְּטָעִים שְׁלָדָן מִתְּמָמָה יְיָודָה לִיגָּרוֹן גַּפְרָקִין וּמַחְגַּלְגָּלִין

מידי ג寥ת קא מכפרא מיתה
בז': מנא הנ' מיili אמר רב
נדוֹל אשר משח אותו בשמן
צאי הוה ליה ל מעבר היה לו
אבי⁷ נקטינן י' נגמר דין ומת
בארץ עד מות הכהן ואיזהו
מת קודם שמת כ"ג מוליכין
צח אל ארץ אחזתו איזהו
וורה נגמר דין ונעשה כהן
ור' יצחק נפחא חד אומר
ימא בפלוגתא דר"א ורבו
ע"ג המזבח ונודע שהוא
בנות שהקריב פסולין ורבו
אין דאמר בטלת כרכי אליעזר
אליבא

וְגַלְוֹת צָהָרִי הַפִּילּוּ נֶה גַּנְחָה הַגָּחָה יְוָסָלְמָן כְּפָלָה וּזְכֻמִּיתָה כְּגַן תְּלוּוֵיהַ הַיְנָן

دلמא האי דגלה איכפר ליה האי דלא גלה ל
בזהן הוא דמכפרא: אם עד שלא נגמר דין
בנהן דאמר קרא ^ז וישב בה עד מות הכהן
הקדש וכי הוא מושחו ^ט אלא זה שנמשח ביום
לבקש רחמים שיגמר דין לזכות ולא ביקש ^{אמ}
אוליכין את עצמותיו לשם דכתיב ^ח לשוב לשוב
שבה שהוא בארץ הוא אומר זו קבורה תנאה
עצמותיו על קברי אבותיו דכתיב ^ט ישוב ד
שבה שהוא בארץ אחוזתו הוא אומר זו
בז גירושה או בן חלווצה פליגי בה רבינו אמר
אתה כהונה וחדר אמר יבטלה כהונה
הוישע קא מיפלגי רותנן ^ט היה עומד ומקם
בז גירושה או בן חלווצה ר"א אמר כל
הוישע יממשיר מאן דאמר מהה בר' יהושע ו

רַב לו ועַזְרָמִיו תָהִיה: (דברים ל, ז) וְהַצִילו הָעֵדָה אֶת הָרָצָח מִיד גָּאֵל הַדָּם וְהַשִּׁיבו אֲתָו הָעֵדָה אֶל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס שְׂמָה וַיֵּשֶׁב בָּה עד מוות הַפְּהָנָן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר מִשָּׁח אֲתָו בְּשָׂמְן הַקְּדָש: (במדבר ל, כה) וְלֹא תַקְחו כְּפָר לְנוּם אֶל עִיר מִקְלָטוֹ לְשׁוֹב לְשִׁבָּת בָּאָרֶץ עד מוות הַפְּהָנָן: (במדבר ל, לב) ו) כי בעיר מִקְלָטוֹ יֵשֶׁב עד מוות הַפְּהָנָן הַגָּדוֹל וְאַחֲרֵי מוות הַפְּהָנָן הַגָּדוֹל יֵשֶׁב הָרָצָח אֶל אָרֶץ אֲחֹזָתוֹ: (במדבר ל, כה)

הגהות וציוונים ה] רשות מוסיף אפילו מעצמו וכן נסחת שאלות (גליון) וכ"ה בכת"י ובר"ח עי"ש:
ג] [בשאלות איתא ולמיידרא] (גליון) וכ"ה בכת"י: ג] הגראייב"ץ מחק ת"ז (גליון) וכן
בכת"י ליתא: 7] [בתוספ' פ"ב דרש לה דכתי שלוש פעמים שמה] (גליון): ה] [ועי' תוי"ט דges אין חיבין, לאפוקי
מרשל שהגיה ומחק מלת אין ע"ש, וכן העתיק ה"מ אין חיבין, ולדבריהם גם בברייתא דלקמן יב. ר"ע אומר רשות
וכו' וכל אדם חיבין צריכיםanno להגיה דעתך אין חיבין, וניחא לפ"ז שלא שאל הש"ס לקמן גם אהך פלוגתא דכל אדם
מ"ט דר"י הגלילי ומ"ט דרבי עקיבא, משום לדעת התוי"ט אין שום פלוגתא בהזה דכל אדם ע"ש] (גליון): ז] בר"יד
וילקו"ש וכי הוא משחו לכהן גדול או כהן גדול משחו: ז] כת"י ומיטרי: ט] בכת"י הדיבור מתחילה והדורג
ב"ג. ולא מינו וכו', וכ"מ מאירי וריטב"א בשם רש"י, ועיין רש"י סנהדרין יח ע"ב: ט] [וברב אלפס במ"ק פ"ג דף
שישב וכו' דהוא מחלוקת ר"א ור"י (ב"ש ועיי' רש"ש): כ] במקום "ולכל צל וכו'" (מהרש"א ורש"ש): נ] [וזוד דבר
כפרה (גליון): נ] יש להוסיף דיננו (בא�

